KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 48.259/3
VAN 25 MEI 2010

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, derde kamer, op 11 mei 2010 door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering "tot wijziging van diverse bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 1994 inzake de erkenningsvoorwaarden en de subsidienormen voor de voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand", heeft het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*
* *

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerpbesluit strekt tot het aanbrengen van verschillende wijzigingen in het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 1994 inzake de erkenningsvoorwaarden en de subsidienormen voor de voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand.

In de eerste plaats wordt voorzien in twee nieuwe opvangmogelijkheden in de erkennings- en subsidieregeling voor de voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand. Enerzijds worden de bestaande projecten "gestructureerde kortdurende residentiële begeleiding" (GKRB) in de reguliere erkennings- en subsidieregeling opgenomen. Daartoe wordt het mogelijk bepaalde begeleidingstehuizen (de zogenaamde categorie 1*bis*-voorzieningen) een bijkomende erkenning te verlenen om binnen de bestaande opvangcapaciteit minderjarigen te begeleiden die rechtstreeks uit een gemeenschapsinstelling komen. Anderzijds wordt het mogelijk dat bestaande erkende voorzieningen van de categorieën 1, 4 en 5 hun gezamenlijk aanbod laten erkennen als een "multifunctioneel centrum". Voor beide (nieuwe) opvangmogelijkheden worden enkele begrippen omschreven (artikel 1) en worden de doelstellingen (artikel 3), de bijzondere erkenningsvoorwaarden (artikel 6), enkele procedurele aspecten (artikelen 7, 9 en 10) en de subsidievoorwaarden (artikel 14) vastgelegd.

Daarnaast wordt beoogd een aantal belemmeringen voor de uitbouw van de capaciteit weg te werken door, enerzijds, voor de inrichtende machten als zodanig, voor de erkende thuisbegeleidingsdiensten en voor de erkende diensten voor begeleid zelfstandig wonen de maximumcapaciteit op te heffen (respectievelijk de artikelen 2, 4 en 5) en, anderzijds, de totale erkende maximumcapaciteit voor de categorieën van voorzieningen 1 tot 6 op te trekken (artikel 8).

Tenslotte worden zowel voor de erkende als voor de niet-erkende residentiële voorzieningen wijzigingen aangebracht in enkele bijzondere subsidiemechanismen, inzonderheid in de regelingen inzake subsidies ter vergoeding van verblijfskosten van de minderjarigen die in bepaalde voorzieningen verblijven (artikelen 15 en 18 en bijlage 2) en inzake subsidies ter vergoeding van bijkomende of bijzondere kosten (artikelen 11 tot 13 en 15).

3.1. Het ontworpen besluit vindt, globaal genomen, rechtsgrond in de artikelen 48, § 2, 49 en 52, tweede lid, van het decreet van 7 maart 2008 inzake bijzondere jeugdbijstand.

3.2. Een voorbehoud dient evenwel te worden gemaakt bij artikel 10 van het ontwerp, waarin voorzien wordt in de mogelijkheid van een onmiddellijke intrekking van de erkenning van voorzieningen of afdelingen ervan met een multifunctioneel karakter of van een multifunctioneel centrum [1]. Dat artikel spoort niet met de artikelen 49 en 50 van het decreet van 7 maart 2008, waaruit kan worden afgeleid dat een intrekking van een erkenning slechts mogelijk is dan nadat een aanmaning is gegeven en een respijttermijn is verlopen. Artikel 10 van het ontwerp dient dan ook te worden weggelaten.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

4. In het eerste lid van de aanhef dient de rechtsgrond voor het ontworpen besluit te worden gepreciseerd door te verwijzen naar de artikelen 48, § 2, 49 en 52, tweede lid, van het decreet van 7 maart 2008 inzake bijzondere jeugdbijstand.

[1] De gemachtigde preciseerde dat die intrekking slechts mogelijk is wanneer niet aan de erkenningsvoorwaarden wordt voldaan.

Artikel 6

5. In het ontworpen artikel 20*bis*, 2/, wordt bepaald dat de begeleidingstehuizen met een bijkomende erkenning voor het begeleiden van minderjarigen die rechtstreeks uit een gemeenschapsinstelling komen, met het intern verzelfstandigd agentschap Jongerenwelzijn een overeenkomst sluiten (niet: afsluiten) waarin onder meer wordt bepaald op welke wijze de doelgroep wordt geselecteerd en gescreend, welke de te volgen procedure is tijdens de aanmeldings- en beslissingsfase en op welke wijze een "structurele beveiliging" wordt uitgebouwd, "inclusief de mogelijkheid tot een kortdurende heropname in een gemeenschapsinstelling".

De genoemde bepaling is, gelet op de beginselen inzake de uitoefening van de normatieve functie, slechts toelaatbaar voor zover het voorwerp van de erin bedoelde overeenkomst beperkt blijft tot praktische afspraken met betrekking tot de erin op te nemen aangelegenheden; in die overeenkomst kunnen derhalve geen nieuwe inhoudelijke of procedurele voorwaarden inzake de erkenning worden opgenomen en nog minder regels betreffende de herziening van door de jeugdrechtbank opgelegde jeugdbeschermings- of jeugdbijstandsmaatregelen, zoals een heropname in een gemeenschapsinstelling [2].

Wat betreft de heropname in een gemeenschapsinstelling verklaarde de gemachtigde dat de overeenkomst enkel betrekking zal hebben op de interne stappen die binnen de instelling zullen worden gezet vooraleer, in voorkomend geval, tot een heropname wordt beslist en dat het steeds de jeugdrechter is die in elk concreet geval beslist tot zulk een heropname. Zo beschouwd, doet het ontworpen artikel 20*bis*, 2/, op dat vlak geen problemen rijzen.

Een gelijkaardige opmerking kan worden gemaakt ten aanzien van het (evenwel minder uitgewerkte) ontworpen artikel 20*ter*, 4/.

---

[2]Gelet op de impact van zulke maatregelen op de persoonlijke vrijheid, komt het uitvaardigen van die regels overigens uitsluitend de decreetgever toe.

Artikel 11

6. Het is niet duidelijk aan welke kosten wordt gerefereerd met het begrip "noodzakelijke bijkomende kosten" in het ontworpen artikel 39, § 1, tweede lid. Volgens de gemachtigde gaat het om kosten die niet vallen onder het begrip "bijzondere kosten met betrekking tot de aan de minderjarigen verstrekte buitengewone medische en paramedische verzorging", bedoeld in het ontworpen artikel 42, § 1 (artikel 12, 1/, van het ontwerp), of die omwille van de in het ontworpen artikel 42, § 5 (artikel 12, 2/, van het ontwerp), bedoelde vrijstelling niet kunnen worden terugbetaald.

Zulks dient in de tekst van het ontwerp te worden gepreciseerd.

Artikel 15

7. De vervanging van artikel 55 van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 1994 heeft als gevolg dat de in artikel 54, § 1, 3/ en 5/, van dat besluit bedoelde ziekenhuizen en schoolinternaten niet langer subsidies kunnen verkrijgen om bijzondere kosten te vergoeden. De stellers van het ontwerp dienen na te gaan of de daaruit voortvloeiende gevolgen de toets aan het grondwettelijke beginsel van de gelijkheid en de niet-discriminatie wel kunnen doorstaan.

8. Men redigere het ontworpen artikel 55, § 2, als volgt:

"§ 2. De artikelen 27, 29, § 1, 50 en 51 zijn van overeenkomstige toepassing" [3].

Bijlagen

9. De indeling van de bijlagen bij het ontwerp is niet correct, wat dient te worden verholpen.

---

[3]Gelet op het ontworpen artikel 55, § 1, eerste lid, lijkt de verwijzing in het ontworpen artikel 55, § 2, naar artikel 39, § 1, te moeten wegvallen.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	P. LEMMENS,	kamervoorzitter,
	J. SMETS, B. SEUTIN,	staatsraden,
	H. COUSY,	assessor van de afdeling Wetgeving,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. B. STEEN, auditeur.

DE GRIFFIER DE VOORZITTER

A.-M. GOOSSENS P. LEMMENS